

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2703/2020
04.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Горан Ђурковић и Слободан Никотић, адвокати из ..., против туженог ЈКП „Водовод Мионица“ из Мионице и туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Никола Премовић, адвокат из ..., ради утврђења злостављања на раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1004/20 од 15.06.2020. године, у седници одржаној 04.02.2021. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1004/20 од 15.06.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1004/20 од 15.06.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Ваљеву П1 472/187 од 13.02.2020. године, ставом првим изреке, тужба је одбачена у делу захтева који се односи на туженог ББ. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је тужилац злостављан на раду као запослени код туженог као послодавца. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу накнади нематеријалну штету за претрпљене болове и то за душевне болове лаког интензитета износ од 300.000,00 динара и за душевне болове средњег интензитета 250.000,00 динара, са законском затезном каматом на ове износе од 14.06.2018. године, па до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу на основу накнаде материјалне штете за трошкове лекова исплати износ од 107.816,28 динара за период од 01.09.2017. године па до 01.12.2019. године, као и трошкове по основу обављених лекарских прегледа у приватним здравственим установама у износу од 6.546,00 динара са законском затезном каматом од 03.12.2019. године, па до исплате. Ставом петим изреке, обавезан је тужилац да туженима на име трошкова спора солидарно плати 245.250,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1004/20 од 15.06.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као посебној ревизији у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, будући да спорно правно питање није од општег интереса, већ је вазано за конкретну чињеничну подлогу и решавање спорног односа странака, у погледу примене члана 6. Закона о спречавању злостављања на раду и дефинисања појма злостављања на раду. Такође, не постоји потреба за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, нити су у ревизији о томе пружени одговарајући докази. Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Одредбом члана 29. Закона о спречавању злостављања на раду („Службени гласник РС“, број 36/2010), прописана је судска заштита у спору поводом тужбе ради утврђења злостављања на раду (активна и пасивна легитимација), а према ставу четвртом истог члана, спор из става првог и другог овог члана, јесте, радни спор. У ставу петом наведеног члана, прописано је да ако тим законом нису предвиђена посебна правила, у спору ове врсте сходно се примењују одредбе закона којим се уређује парнични поступак.

Према члану 441. Закона о парничном поступку, ревизија је дозвољена у парницама у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Према члану 403. став 3. овог закона, ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају, законом о спречавању злостављања на раду нису прописана посебна правила о дозвољености ревизије, због чега се сходно примењује одредба о дозвољености ревизије из члана 441. Закона о парничном поступку, јер спор о утврђењу злостављања на раду представља радни спор.

Како се у овом случају не ради се о спору о заснивању, постојању или престанку радног односа, а вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић